

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.3. Concilii Arelatensis Canones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1260.

v. *Sup. lib. 75*
6. 41.

mnavit novam noxiamque doctrinam, quæ sub nomine Evangelii Spiritus Sancti pervulgabatur. Sed non satis examinata sunt hujus erroris fundamenta, nimirum *Concordantiæ*, cæterique Joachimi Abbatis libri, hætenus a censura liberi, utpote in angulis & cavernis apud quosdam Religiosos absconditi. Hanc præfationem sequitur primus canon hunc in modum.

Nos, qui hæc scripta cum nonnullis Majoribus nostris diligenter inspeximus & contulimus, haud immerito timemus, ne posteros pervertant, præsertim, cum in provinciis nostræ ditionis jam plurimos etiam litteratos phantasticis hujusmodi ludificationibus ita occupatos intellexerimus, ut permultos commentarios hæc de materia confectos descripserint, traderint aliis, & ad exterarum nationes miserint. Quapropter hæc scripta, prout ad manus nostras pervenerunt, provincialis Concilii nostri auctoritate damnamus; atque, ne subditi eis utantur, aut ea recipiant, sub anathematis poena prohibemus.

§. III.

Concilii Arelatensis Canones.

6. 3. In reliquis canonibus noto sequentia.
Sacramentum Confirmationis jejuni
jeju-

jejunis tribuant exceptis infantibus lactentibus. Igitur tenellis infantibus adhuc dabatur, ut etiam hodie multis in Ecclesiis fieri solet. Major pars parœciarum hujus provinciæ pertinet ad monachorum, aliorumve Regularium Prioratus, e quibus aliqui Religiosi continenter illic residere consueverant, ut spiritualia simul ac temporalia administrarent, suisque Præpositis rationem redderent. At modo illorum præsentia redacta est ad tempus, quo fructus colligunt; & quibusdam in locis Sacerdotem nullum, in aliis solummodo mercenarium relinquunt. Quocirca volumus, ut his in parœciis adsint Parochi ex illis cœnobiis, aut vicarii perpetui congrua præditi portione e parœciæ proventibus assignata. Si Patroni non designent idoneos, loci Præsul constituat intra tempus a jure præscriptum. Octavo Pentecostes die officium SS. Triadis, ac festus dies S. Trophimi tanquam Apostoli per totam provinciam celebretur. Officium SS. Triadis nondum universa Ecclesia Latina receperat: & S. Trophimus primus Episcopus Arelatensis habebatur pro Apostolo, quia credebatur fuisse discipulus S. Pauli: qui error dein depositus est.

Monachi & Canonici Regulares nullam doctrinæ a discipulis, vel ab urbium Magistratibus mercedem accipiant.

Hist. Eccles. Tom. XXI.

Bb Tem-

Sæcul XIII.
A.C. 1260.

c. 5.

c. 6.

*Thomass.
fest. p. 392.
Tillem. to. 4.
p. 467. 708.*

c. 10.

Sæcul. XIII.
A.C. 1260.

c. 12.

c. *Tuarum.*
II. de priv.

c. 15.

c. 16.

c. 17.

Templarii & Hospitalarii non extendant privilegia sua curando, ut ii, quos agnoscunt familiares ac domesticos suos, certa gerant signa. Quibus insuper habitis Præfules eos corrigant secundum decretalem Innocentii tertii. Religiosi Dominicis ac solennioribus diebus populum ad officium divinum in templa sua non admittant; nec ibi e suggestu dicant iis honoris, quibus sacrum fit in parœcia. Et hæc inhibitio extenditur etiam illos ad Religiosos, quibus concionari licet, nempe ad Fratres Mendicantes. Res tota eo spectat, ut ne laici avertantur a doctrina suis in parœciis audienda. Episcopi expiationum Præfectos, seu Pœnitentarios suos verni jejunii tempore in urbes pagosque mittebant, ut a casibus reservatis absolverent illos, qui commode adire Episcopos ipsos haud possent. Hoc sub obtentu multi homines privati eludebant præceptum confessionis annuæ Parochis suis faciendæ, seque Pœnitentario confessos esse dicebant. Concilium prohibet, ne confessiones peccatorum non reservatorum audiant, nisi jubeat Episcopus, aut Parochus permittat.

Alia consuetudo priore pejor regnabat in Provincia non solum apud Clericos seculares, verum etiam inter Regulares ac monachos. Nempe quoties de quodam beneficio controversia erat orta, partes

partes litigantes omiſſis Judicibus Eccleſiaſticis, ad quos ſolos ejus cognitio pertinebat, mox armati templa per vim & occupabant & conſervare ſibi conabantur. Unde naſcebantur cruentæ pugnæ, ac interdum homicidia: nam partibus cognati amique ſui auxilio veniebant. Concilium interdicit has vias facti. Sed hæ poſtea Judicibus profanis dedere anſam capiendi cognitionem juris poſſeſſorii beneficiorum.

Sæcul. XIII.
A.C. 1260.

§. IV.

Apparatus belli contra Tartaros.

Interim Papa Alexander continuis Tartarorum progreſſibus percuſus ad Principes Chriſtianos, Præſules, & Collegia ſcripſit, ut inirent rationes his barbaris reſiſtendi tam in Palæſtina, quam invaderent, quam in Hungaria, in Polonia, cæterisque regionibus, e quibus in reliquum orbem Chriſtianum poſſent excurrere; quantas quodque regnum vires illis opponere teneretur; quantæ pecuniæ penſiones hunc in finem Clero ac populo eſſent imponendæ. Denique præcepit, ut ad ſanctam Sedem Oratores mitterent concilii cauſa, quod hac de re habiturus eſſet infra Octavam S. Petri, hoc eſt, ineunte Julio anni 1261. S. Ludovicus

Rayn. 1262.

n. 29. 30.

M. Paris.

p. 368.

Stero. an.

1261.